

Spårspaning

Bild: Gunilla Friberg

Det är inte så ofta man har turen att se några större djur när man är ute i naturen. Med lite fantasi kan man genom att känna igen, tyda och följa deras spår ändå föreställa sig hur de lever och vad de har för sig.

Förberedelser:

Ta reda på hur de vilda djuren förbereder sig för och hur de klarar vintern.
Lär dig känna igen spårstämplar och spårlopor (en längre slinga med spår) efter de vanligaste djuren.
Ta reda på vilka andra spår djuren kan lämna efter sig, tex. spillning, gnag och spår efter matplatser.

Utrustning:

Digitalkamera, plastpåsar, spårbok eller annan hjälp för bestämning, anteckningsmateriel.

Genomförande:

Samla gruppen och berätta hur spårspaningen ska gå till.
Börja med att ni går tillsammans hela gruppen. Gör alla uppmärksamma på att titta efter olika djurspår. När första spåren upptäcks får två barn stanna där. Övriga går vidare till nästa spår där ytterligare två barn stannar osv. Varje par ska ta reda på så mycket som möjligt om sitt/sina djur.
Vem har lämnat spåret?
Följ djurspåret. I vilken riktning har det gått?
Har det sprungit eller gått? Är djuret jagat av något annat djur?
Har djuret ätit? Titta efter gnag på träd och buskar. Titta efter grävspår.
Hittar ni någon lega?(Plats där djuret har legat).
Korsas spåret av andra djurspår?
Finns det någon spillning efter djuret?
Rita en kartskiss över området och markera de olika observationerna.
Fotografera spårfynden med digitalkamera.
Samla in olika spårfynd tex. kvistar med gnagspår, kottar som någon ätit på, spillning ....
När alla återsamlas får de olika spårspanarna berätta om sina fynd.

Att fortsätta med:

Grupperna sammanställer sina resultat från spårningen.
Gör planscher över området som undersökts. Fantisera om de djur som lämnat spår efter sig. Rita och berätta om vad djuren haft för sig.
Gör en utställning med planscher och insamlade spårämnen.
Insamlad harspillning kan planteras i en kruka med jord. Vattna och vänta på att få se vad haren ätit.
2003-01-09/Gunilla Friberg